

APERIUS

Άτακτη Εφημερίδα Τοίχου
Φύλλο 4ο, Φθινόπωρο 2013

Κατάληψη Aperiis
Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος στο Αγρίνιο
Καλυβίων 70
(Περιοχή Διακαστηρίων)

Aperiis.squat.gr

Από την Πάλαρο έως την Λαμπενούζα: πόσα άψυχα σώματα μεταναστών είναι ο δρόμος;

Σε μια περίοδο που οι εντολοδόχοι της εξουσίας διακηρύσσουν πως καταδικάζουν τη βία από όπου και αν προέρχεται, το ίδιο το Κράτος κατέχοντας το μονοπώλιο της βίας θωρακίζει τα σύνορα, αναβαθμίζει το νομικό και θεσμικό του οπλοστάσιο, εκτοπίζοντας όσους μετανάστες περισσεύουν, θυσιάζοντας ανθρώπους στο βωμό του καπιταλιστικού συστήματος.

Πρόσφατα στις 15 Νοεμβρίου στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Παλαίρου και Μύτικα, βάρκα στην οποία βρίσκονταν στοιβαγμένοι 27 περίπου πρόσφυγες από τη Παλαιστίνη και κυρίως από τη Συρία ανατρέπεται με αποτέλεσμα να πνιγούν 12

άνθρωποι ανάμεσα τους και τέσσερα παιδιά. Το συμβάν πραγματοποιήθηκε στις 4 τα ξημερώματα, αλλά οι αρχές έσπευσαν στο σημείο ισχυριζόμενοι πως έλαβαν κλήση από το σκάφος δυο ώρες μετά. Οι τραυματίες μεταφέρθηκαν στα νοσοκομεία Πρέβεζας και Λευκάδας.

Ανάλογο τραγικό συμβάν είχε συμβεί στις 27 Ιανουαρίου του 2012, όταν στο δρόμο Αστακού Μύτικα, ανατράπηκε φορτηγό μεσαίου μεγέθους με στοιβαγμένους 50 μετανάστες με αποτέλεσμα έξι άνθρωποι να χάσουν τη ζωή τους.

**Στο κόσμο των αφεντικών
είμαστε όλοι ξένοι**

Δεν περιμένουμε το πόρισμα κανενός αστικού δικαστηρίου για να μας πείσει ότι ο σύντροφός μας είναι αθώος. Αν ψάχνουν για ανθρωποκτόνους ας κοιταχτούν στον καθρέφτη.

Αλληλεγγύη στον αναρχικό Θοδωρή Σίφα

που βρίσκεται στο στόχαστρο μιας εξόφθαλμης σκευωρίας διωκόμενος για το τραγικό γεγονός στην τράπεζα Marfin την 5η Μαΐου 2010. Στο πρόσωπο του συντρόφου προσπαθούν να ποινικοποιήσουν κάθε μορφή ταξικού - κοινωνικού αγώνα.

|| Δίκη ||
9 Δεκέμβρη

Το ανέκδοτο του κρατικού «αντιφασισμού»

Η χρυσή αυγή ήταν από πάντα ένας παρακρατικός μηχανισμός, μια (νέο) φασιστική συμμορία που δημιουργήθηκε από το κράτος και το κεφάλαιο με σκοπό να υπηρετεί τα συμφέροντα αυτών και του συστήματος γενικότερα. Μια παρακρατική εφεδρεία που δημιουργήθηκε (σαν μια συμμορία γραφικών τραμπούκων στην αρχή) και γιγαντώθηκε (σαν κοινοβουλευτικό κόμμα) από την ίδια την εξουσία. Για αυτό μη γελιέστε από τις συλλήψεις και τις προφυλακίσεις των διάφορων μελών της ακροδεξιάς αυτής συμμορίας.

Το κράτος δεν ανακάλυψε τώρα ξαφνικά ότι οι χρυσαυγίτες μαχαιρώνουν, τραυματίζουν και σκοτώνουν μετανάστες και αντιφρονούντες ή ότι τα μέλη της εμπλέκονται άμεσα σε μαφιόζικα κυκλώματα της νύχτας. Φυσικά και τα γνώριζαν όλα αυτά οι αστυνομικές αρχές. Η συνεργασία τους άλλωστε ήταν τέλεια σε όλα τα επίπεδα. Ποιος μπορεί να ξεχάσει άλλωστε τους οπλισμένους με μαχαίρια και μολότοφ φασίστες της x.a να επιτίθενται σε αντιφασίστες μέσα από τις γραμμές των μ.α.τ, απολαμβάνοντας πλήρη κάλυψη από τις αστυνομικές αρχές. Και δεν ήταν μόνο η αστυνομία αλλά και το ίδιο το κράτος που όχι απλά γνώριζε και κάλυπτε τις τακτικές της x.a αλλά πολλές φορές τις ξεπερνούσε σε βαρβαρότητα («Ξένιος Δίας» και λοιπές επιχειρήσεις-σκούπα, διαπόμπηση οροθετικών γυναικών, κέντρα κράτησης μεταναστών) στρώνοντας συνάμα το δρόμο για τη κοινοβουλευτική άνοδο των ακροδεξιών τραμπούκων.

Προφανώς και η δολοφονία του Έλληνα αντιφασίστα νεολαϊκού και εργάτη Παύλου Φύσσα ήταν δύσκολο να κουκουλωθεί από τους μηχανισμούς του κράτους. Μην μπορώντας να κάνει διαφορετικά λοιπόν, το συνταγματικό τόξο προέβη σε υποκριτικές αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές ευαισθησίες «κρηύσσοντας» έτσι το «πόλεμο» στα τάγματα εφόδου της x.a. Προφανώς και για το κράτος η χρησιμότητα της παρακρατικής εφεδρείας του, της x.a δηλαδή, είχε τελειώσει (μέχρι βέβαια να κατασκευάσει την επόμενη αναλώσιμη εφεδρεία του)... **Ακόμη και σε αυτή τη περίπτωση όμως το κράτος συνεχίζει να αποκομίζει οφέλη.** Αφού λοιπόν «ανακαλύπτει» και στη συνέχεια διώκει το ναζιστικό και εγκληματικό τερατούργημα της x.a φροντίζει στη συνέχεια να το εξισώσει με τον κόσμο που αγωνίζεται ενάντια στις προσταγές της εξουσίας, βάζοντας στο παιχνίδι τη γελοία θεωρία των δυο άκρων. Μια θεωρία που προσπαθεί να ταυτίσει τη βία των ακροδεξιών ταγμάτων εφόδου με τους κοινωνικούς αγώνες. Μια θεωρία που ανοίγει το δρόμο για τη θέσπιση νέων νομοθεσιών που θα αποσκοπούν στη ποινικοποίηση των αγώνων. Μια θεωρία που επικαλείται την εθνική ενότητα, τη νομιμότητα και την ασφάλεια νομιμοποιώντας ταυτόχρονα τον ευρύτερο κρατικό φασισμό που όλο και εξαπλώνεται τριγύρω μας.

Η θεωρία των δυο άκρων δεν στοχεύει στους νεοναζί της x.a. Όπως άλλωστε γράφτηκε και πριν, πολλές φορές οι τακτικές τους χωριούν απέναντι σε αυτές του επίσημου κράτους. **Η θεωρία στοχεύει στο κόσμο που αγωνίζεται για την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη.**

SOSτε το Πάρκο-SOSτε το Πάρκο-SOSτε το Πάρκο

Ο αγώνας για την προστασία του Πάρκου είναι υπόθεση όλων μας

Από τα μέσα του Αυγούστου μπουλντόζες, εκκαφείς και φορτηγά, έβαλαν μπρος την εντολή της Δημοτικής Αρχής για «ανάπλαση»-λεηλασία του Δημοτικού Πάρκου Αγρινίου. Η στοχοποίηση του τελευταίου πνεύμονα μιας ήδη τσιμεντοποιημένης πόλης γίνεται εδώ και πολύ καιρό. Πρόκειται στην ουσία για ένα «φιλέτο» μίζας για Δήμο και εργολάβους, που πρέπει άμεσα να απορροφηθεί και το μοναδικό σχέδιο του Δήμου για τον προϋπολογισμό έργου για τις επόμενες εκλογές. Οι παρεμβάσεις, που σχεδιάζονται να γίνουν με την ανάπλαση, αποτελούν μια πολύ βίαιη παρέμβαση στο οικοσύστημα του βάζοντας σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά του.

Η «ανάπλαση» του Πάρκου είναι φυσική προέκταση τη αντίληψης που θέλει τους δημόσιους χώρους αποστειρωμένους και παραδομένους στις προσταγές της κερδοφορίας. Με την εν λόγω ανάπλαση δεν θα ανοίγει το πάρκο στην πόλη. Αντίθετα το αστικό τοπίο και η τσιμεντοποίηση εισβάλουν στο χώρο του Πάρκου. Τη στιγμή που τα πάντα γύρω μας καταρρέουν, επιχειρείται η καταστροφή ενός χώρου συνάντησης, ξεκούρασης, και αναψυχής για την τοπική κοινωνία της πόλης.

Όμως το Πάρκο, ως δημόσιος χώρος, είναι και τόπος λήψης αποφάσεων για την τοπική κοινωνία. Όλοι και όλες έχουμε ευθύνη για την εξέλιξη και το μέλλον του, εδώ και τώρα. **Από την πρώτη μέρα έναρξης των εργασιών, υπάρχει ένας καθημερινός αγώνας υπεράσπισης του Πάρκου με τη παρουσία κατοίκων στο χώρο, ενώ παράλληλα λαμβάνει χώρα ένας δικαστικός αγώνας, ο οποίος έχει καταφέρει την προσωρινή άρση των εργασιών πρασίνου.**

Η ιδιωτικοποίηση του δημοτικού (δημόσιου) τομέα και των συλλογικών υποδομών έχει ως σκοπό την διάλυση της κοινωνικής ζωής και των κοινωνικών σχέσεων που υλοποιούνται και σε αυτούς χώρους και αποτελεί την απάντηση στον φόβο της απειλής των «άλλων» σε όλο και πιο πολωμένες πόλεις, σε όλο και πιο πολωμένες κοινωνίες...

Το θέμα του Παπαστράτειου Πάρκου Αγρινίου αφορά άμεσα στις συνθήκες ζωής όλων των κατοίκων του Αγρινίου. **Ο αγώνας για τη προστασία του Πάρκου συνεχίζεται μέχρι την τελική νίκη!**

[Συνεχής ενημέρωση εδώ:
parkoagrinioi.wordpress.com](http://parkoagrinioi.wordpress.com)

Μαρία, η Ξανθιά τσιγγάνα και οι «κακοί» Ρομά

Οι άνθρωποι είναι το απόλυτο Θέαμα. Όταν το ζήτημα/σήριαλ της Χ.Α. κούρασε, η μικρή Μαρία αποτέλεσε τροφή των δελτίων ειδήσεων-πρωινάδικων-talk shows για τον απροσανατολισμό και την επιλεκτική συγκίνηση του κοινού. Για τα παιδιά μετανάστες που θαλασσοπνίγονται στο Αιγαίο, τους 502 ανήλικους επαίτες που εξαφανίστηκαν από το ίδρυμα Αγία Βαρβάρα την τριετία 1999-2002, για τα μελαψά αδέρφια της Μαρίας και τις συνθήκες διαβίωσης των υπολοίπων Ρομά ...καμιά κουβέντα. Αντίθετα, από την πρώτη κιόλας μέρα που βρέθηκε το γαλανόξανθο κοριτσάκι, στήθηκε ολόκληρο αστυνομικό σόου (με φιλική συμμετοχή της Ιντερπόλ) σε διακαναλική πανελλήνια μετάδοση. Οι "κακοί" Ρομά (καλοί είναι μόνο στις εκλογές) φερόμενοι ως δράστες δεν παρουσιάστηκαν ως κοινός εγκληματίας/άτομο που κατηγορούνται για απαγωγή, αλλά, προβλήθηκε κατά κόρον η πολιτισμική/εθνοτική τους καταγωγή και καταδικάστηκαν προκαταβολικά.

Η ιστορία διδάσκει πως σε περιόδους οικονομικής κρίσης, ομάδες διαφορετικών φυλετικών χαρακτηριστικών χρησιμοποιούνται ως αποδιοπομπαίοι τράγοι και στοχοποιούνται. Ανεργία, ύφεση, κρίση, νέα μέτρα, περνούν σε δεύτερη μοίρα ενώ το αναχρονιστικό Μεσαιωνικό στερεότυπο «οι Τσιγγάνοι θ' αρπάξουν τα παιδιά» επανέρχεται θριαμβευτικά. **Νέο κυνήγι μαγισσών ξεκινά, νέα πογκρόμ στους καταυλισμούς των Ρομά και περαιτέρω περιθωριοποίησή τους έρχονται μετά από απαίτηση της καλλιεργούμενης "κοινής γνώμης" από τα μίντια.**

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

στους αγώνες των εκπαιδευτικών

Ο καθηγητές/τριες, οι δάσκαλοι/ες είναι εργάτες και εργάτριες στο χώρο της εκπαίδευσης, είτε αυτή είναι ιδιωτική, είτε είναι δημόσια. Όπως εργάτες είμαστε και όλοι όσοι παράγουμε έργο με χειρονακτικό ή διανοητικό τρόπο. Η σχέση μεταξύ της εργασίας και του κεφαλαίου, είναι πανταχού παρούσα στη ζωή μας ακόμα και όταν δεν δουλεύουμε, ακόμα και όταν είμαστε άνεργοι. Όλον τον πλούτο αυτού του κόσμου εμείς τον παράγουμε με τελικά τον καρπώνονται τα αφεντικά.

Στην Ελλάδα, μετά το 2008 -και ενώ η σφαίρα του μπάτσου Κορκονέα διαπέρασε το νεαρό σώμα του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου-, μέσα από την ένταξη στο ΔΝΤ, τα αφεντικά κατάφεραν το στόχο τους: να ρίξουν και άλλο τα μεροκάματα, να αυξήσουν και άλλο την ανεργία και τα ωράρια, μειώνοντας ακόμα περισσότερο τις θέσεις εργασίας ώστε να γίνουμε φτηνότεροι και πιο αναλώσιμοι. Με λίγα λόγια φτήνυναν την ζωή μας.

Αυτή η επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου, δεν θα μπορούσε παρά να επιτείνει τον ανταγωνιστικό-επιλεκτικό χαρακτήρα της εκπαίδευσης, βάζοντας στο στόχαστρο, όχι μόνο τους μαθητές αλλά και τις εργασιακές σχέσεις των

εκπαιδευτικών.

Στο σχολείο είναι που αναπαράγονται οι αυριανοί εργάτες που και αυτοί με την σειρά τους θα προσφέρουν την εργατική τους δύναμη, για να βγάλουν κέρδος για τα αφεντικά. Και για να λειτουργήσει η εκπαίδευση με περίσσιο κέρδος πρέπει να φτηνώνει κι άλλο. Αυτό περιλαμβάνει απολύσεις αναπληρωτών/τριών και μόνιμων, υποχρεωτικές αποσπάσεις και συγχωνεύσεις σχολείων, κατάργηση οργανικών θέσεων, διαθεσιμότητες, ενώ το «Νέο Λύκειο» έχει πλέον εφαρμοστεί ασκώντας μεγαλύτερο ταξικό έλεγχο στην πρόσβαση στις τάξεις του Λυκείου. Αυτή η ταυτόχρονη εντατικοποίηση και υποτίμηση της εκπαίδευσης, δημιουργεί νέα πεδία εκμετάλλευσης με τα ιδιωτικά κέντρα σπουδών και τα μεγαλοφροντιστήρια να κάνουν χρυσές δουλειές.

Τη γενικευμένοι επίθεση στο μισθό, τις εργασιακές σχέσεις, την εκπαίδευση, την ασφάλιση, τα δημόσια και κοινωνικά αγαθά, μόνο ένα πλατύ μαζικό μέτωπο όλων των αντιστάσεων από τα κάτω, μπορεί να αναχαιτίσει.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

όλων των αγωνιζόμενων